

Piispa Dean M. Davies
toinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa

Paaston laki – henkilökohtainen vastuu pitää huolta köyhistä ja apua tarvitsevista

Vapahtajan seuraajina meillä on henkilökohtainen vastuu pitää huolta köyhistä ja apua tarvitsevista.

Rakkaat veljeni, minä rakastan pappeudenhaltijoita ja sitä, että saan olla teidän kanssanne. Olen syvästi kiitollinen siitä, että me voimme palvella yhdessä tässä suuressa työssä.

Me elämme merkittäviä aikoja. Ihmeelliset edistysaskeleet lääketieteessä, luonnontieteissä ja teknologiassa ovat parantaneet monien elämänlaatua. Silti on myös todisteita suuresta inhimillisestä kärsimyksestä ja hädästä. Sotien ja sotahuhujen lisäksi enentyneet luonnonkatastrofit – kuten tulvat, tulipalot, maanjäristykset ja taudit – vaikuttavat miljoonien elämään maailmanlaajuisesti.

Kirkon johto on tietoinen Jumalan lasten hyvinvoinnista kaikkialla ja tarkkailee sitä. Kirkon hätäapuun tarkoitettuja resursseja käytetään silloin, kun se on mahdollista, ja siellä, missä se on mahdollista, apua tarvitsevien hyväksi. Esimerkiksi viime marraskuussa

taifuuni Haiyan iski Filippiinien saarivaltioon.

Voimakkuudeltaan viidennen luokan trooppinen hirmumyrsky jätti jälkeensä valtavaa hävitystä ja kärsimystä. Kokonaisia kaupunkeja

Kirkon hätäapuun tarkoitettuja resursseja käytetään silloin, kun se on mahdollista, ja siellä, missä se on mahdollista, apua tarvitsevien hyväksi.

tuhoutui, monia ihmishenkiä menetetttiin, miljoonat kodit vaurioituivat pahoin tai tuhoutuivat, ja sellaiset peruspalvelut kuten vedensaanti, viemäröinti ja sähköntuotanto lakkasivat toimimasta.

Kirkon resurssit otettiin käyttöön heti tämän katastrofin jälkeisinä tunteina. Filippiineillä asuvat kirkon jäsenet kokosivat joukkonsa auttaakseen veljiään ja sisariaan jakamalla elintarvikkeita, vettä, vaatteita ja hygieniapakkauksia niin jäsenille kuin kirkkoon kuulumattomille.

Tuhannet kodittomat saivat turvapaikan kirkon seurakuntakeskuksista. Vyöhykkeen johtokunnan ja paikallisten pappeusjohtajien johdolla, joista monet olivat menettäneet kaiken omaisuutensa, arvioitiin, mikä oli kaikkien jäsenten tilanne ja olivatko he turvassa. Innoitettuja suunnitelmia alkoi muotoutua, jotta jäsenille voitaisiin palauttaa tyydyttävät elinolot ja heistä tulisi omavaraisia.

Kirkon jäsenille annettiin kohtuullisesti resursseja, jotta he voivat rakentaa uudelleen puusta tehdyt katoksensa ja kotinsa. Kyse ei ollut pelkästään ilmaisesta avustuksesta. Jäsenet saivat koulutusta, he tekivät tarvittavan työn itselleen ja auttoivat sitten muita.

Yksi tästä seurannut siunaus on ollut se, että kun jäsenet oppivat tekemään puu-, putki- ja muita rakennustöitä, he pystyivät saamaan itselleen merkityksellisiä työtilaisuuksia, kun läheisissä kaupungeissa ja yhteisöissä aloitettiin uudelleenrakentaminen.

Köyhistä ja tarvitsevista huolehtiminen on evankeliumin perusoppi ja olennainen osa iankaikkista pelastussuunnitelmaa.

Ennen palvelutyötään kuolevaisuudessa Jehova julisti profeettansa välityksellä: ”Köyhiä tulee maassanne olemaan aina. Siksi minä käsken teitä

osoittamaan anteliaisuutta osattomille ja varattomille maanmiehillenne.”¹

Meidän aikanamme köyhistä ja apua tarvitsevista huolehtiminen on yksi neljästä Jumalan kirkolle antamasta tehtävästä, jotka auttavat yksilöitä ja perheitä tulemaan kelvollisiksi korotukseen.²

Köyhistä ja avun tarpeessa olevista huolehtiminen ottaa huomioon sekä ajallisen että hengellisen pelastuksen. Siihen sisältyvät yksittäisten kirkon jäsenten suorittama palvelu, kun he pitävät henkilökohtaisesti huolta köyhistä ja apua tarvitsevista, sekä kirkon virallinen huoltotyö, jota johdetaan pappeuden valtuudella.

Keskeistä Herran suunnitelmalle köyhistä ja avun tarpeessa olevista huolehtimisesta on *paaston laki*. ”Herra on asettanut paaston ja paastouhrien lain siunatakseen kansaansa ja antaakseen sille keinon palvella avun tarpeessa olevia.”³

Vapahtajan seuraajina meillä on henkilökohtainen vastuu pitää huolta köyhistä ja apua tarvitsevista. Uskoliset kirkon jäsenet kaikkialla antavat apuaan paastoamalla kerran kuukaudessa – pidättymällä syömästä ja juomasta vuorokauden ajan – ja antamalla sitten kirkolle rahallisen paastouhrin, joka vastaa vähintään heidän syömättä jättämänsä ruoan arvoa.

Jokaisessa kodissa tulee rukoillen pohtia ja opettaa Jesajan sanoja:

”Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet,

murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi.”⁴

Sitten Jesaja jatkoi luettelemalla ne suurenmoiset siunaukset, joita Herra lupaa paaston lakia noudattaville. Hän sanoo:

”Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi.

Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: ”Tässä minä olen.” – –

Jos annat nälkäiselle omastasi ja ravitset sen, joka kärsii puutetta, niin sinun pimeytesi koittaa valo ja yön varjo muuttuu keskipäivän kirkkaudeksi.

Ja Herra on alati ohjaava sinua. Aavikon paahteessakin hän elvyttää voimasi.”⁵

Presidentti Harold B. Lee sanoi tästä kohdasta seuraavaa: ”Ne valtavat siunaukset, jotka [paastosta] koituvat, on ilmaistu selkeästi jokaisella taloudenhoitokaudella, ja tässä Herra kertoo meille tämän suuren profetan kautta, miksi paasto on ja mitä siunauksia paastosta koituu. – – Jos

analysoitte – – Jesajan kirjan lukua 58, teille selviää, miksi Herra haluaa meidän maksavan paastouhrit ja miksi Hän haluaa meidän paastoavan. Se on siksi, että täyttämällä nämä vaatimukset me voimme kutsua Herraa, ja Hän voi vastata. Me voimme huutaa apua, ja Herra sanoo: ”Tässä minä olen.”

Presidentti Lee lisää: ”Haluameko me milloinkaan olla tilanteessa, jossa me kutsumme Herraa eikä Hän vastaa? Että huudamme apua hädäsämme eikä Hän ole kanssamme? Mielestäni meidän on nyt aika miettiä näitä perusasioita, koska edessä on päiviä, jolloin me tarvitsemme yhä enemmän Herran siunauksia, kun tuomiot vuodatetaan laimentamattomina koko maan päälle.”⁶

Rakas profeettamme, presidentti Thomas S. Monson, on lausunut todistuksensa näistä periaatteista – henkilökohtaisen kokemuksen synnyttämän todistuksen. Hän on sanonut: ”Yksikään kirkon jäsen, joka on auttanut apua tarvitsevia, ei koskaan unohda tai kadu tuota kokemusta. Ahkeruus, säästäväisyys, omavaraisuus ja omastamme muille antaminen eivät ole meille uutta.”⁷

Veljet, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet ovat liittoja tekevää, käskyt pitävää kansaa. Mieleeni ei tule mitään lakia, mitään käskyä, joka – jos se pidetään uskollisesti – on helpompi pitää ja tuo suurempia siunauksia kuin paaston laki. Kun me paastoamme ja annamme rehellisen paastouhrin, me annamme Herran varastohuoneeseen sen, minkä olisimme käyttäneet aterioiden kustannuksiin. Se ei edellytä rahallista uhrausta, joka olisi suurempi kuin se, mitä olisimme normaalisti käyttäneet. Samalla meille luvataan ihmeellisiä siunauksia, kuten aiemmin on mainittu.

Paaston laki koskee kaikkia kirkon jäseniä. Jopa pieniä lapsia voidaan

opettaa paastoamaan alkaen yhdestä ateriasta ja sitten kahdesta, kun he kykenevät ymmärtämään ja fyysisesti pitämään paaston lain. Avioparien, naimattomien jäsenten, nuorten ja lasten tulee aloittaa paasto rukouksella kiittäen siunauksista elämässään ja tavoitellen Herran siunauksia ja voimaa paaston ajaksi. Paaston laki täyttyy täysin silloin, kun paastouhri annetaan Herran edustajalle, piisपालle.

Piispat, te johdatte huoltotyötä seurakunnassa. Teillä on jumalallinen tehtävä etsiä köyhiä ja huolehtia heistä. Apuyhdistyksen johtajan ja Melkisedekin pappeuden koorumin johtohenkilöiden tuella tavoitteenne on auttaa jäseniä auttamaan itseään ja tulemaan omavaraisiksi. Te täytätte jäsenten ajallisia ja hengellisiä tarpeita käyttämällä huolella paastouhreja tilapäisenä tukena ja täydennyksenä sukulaisten ja yhteiskunnan antamalle avulle. Kun rukoillen käytätte pappeuden avaimia ja erottamisen lahjaa auttaessanne köyhiä ja tarvitsevia, te opitte tietämään, että paastouhrien oikeanlaisen käytön tarkoituksena on tukea elämää, ei elämäntapaa.

Aaronin pappeuden koorumien johtajat, teillä on avaimet ja voima toimia ulkoisissa toimituksissa. Te teette työtä piispan kanssa ja neuvotte koorumin jäseniä heidän pappeusvelvollisuuksissaan ja kirkon jäsenten etsimisessä antaaksenne näille tilaisuuden

ottaa osaa paastoon. Kun te Aaronin pappeuden haltijat pidätte pappeus-tehtävänne kunniaissa ja annatte tämän tilaisuuden kaikille kirkon jäsenille, te autatte usein tuomaan paaston luvutut siunaukset niiden ulottuville, jotka kenties tarvitsevat niitä eniten. Te todistatte siitä, että halulla huolehtia köyhistä ja avun tarpeessa olevista on voima pehmittää muutoin paatuneita sydämiä ja olla siunaukseksi niiden elämässä, jotka eivät ehkä käy kirkossa kovin usein.

Presidentti Monson on sanonut: "Ne piispat, jotka organisoivat Aaronin pappeuden kooruminsa osallistumaan paastouhrien keräämiseen, huomaavat menestyvänsä yhä paremmin tässä pyhässä tehtävässä."⁸

Piispat, muistakaa, että olosuhteet vaihtelevat laajalti yhdeltä vyöhykkeeltä toiselle ja maasta toiseen. Alueella, jolla asutte, ei kenties ole käytännöllistä, että Aaronin pappeuden koorumin jäsenet kulkevat ovelta ovelle. Kehotamme teitä kuitenkin rukoillen pohtimaan profeetan neuvoa ja tavoittelemaan innoitusta sopivista tavoista, joilla Aaronin pappeuden haltijat seurakunnassanne voivat pitää pappeutensa kunniaissa osallistumalla paastouhrien kokoamiseen.

Kolmannen Nefin kirjan luvussa 27 ylösnoussut Herra kysyi: "Millaisia miehiä teidän siis tulee olla?" Hän vastasi: "Sellaisia kuin minä olen."⁹

Kun me otamme päällemme Kristuksen nimen ja pyrimme seuraamaan Häntä, me saamme Hänen kuvansa kasvoihimme ja meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan. Köyhistä ja apua tarvitsevista huolehtiminen kuuluu olennaisesti Vapahtajan palvelutyöhön. Se näkyy kaikessa, mitä Hän tekee. Hän ojentaa auttavan kätensä kaikille ja kohottaa meitä. Hänen ikeensä on hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt. Kutsun meitä jokaista tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaiseksi huolehtimalla köyhistä ja avun tarpeessa olevista, noudattamalla uskollisesti paaston lakia ja antamalla runsaan paastouhrien. Todistan nöyrästi, että uskollinen köyhistä ja apua tarvitsevista huolehtiminen kuvastaa hengellistä kypsyyttä ja on siunaukseksi sekä antajalle että saajalle. Jeesusuksen Kristuksen pyhässä nimessä. ■

VIITTEET

1. 5. Moos. 15:11.
2. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.2.
3. *Käsikirja 2*, 6.1.2.
4. Jes. 58:6–7.
5. Jes. 58:8–11.
6. "Listen and Obey", huoltotyön maanviljelystä koskeva kokous, 3. huhtikuuta 1971, kopio konekirjoitustekstistä, s. 14, kirkon historian kirjasto.
7. "Olemmeko me valmistautuneet", *Liahona*, syyskuu 2014, s. 4.
8. Kokous johtavan piispakunnan kanssa, 28. helmikuuta 2014.
9. 3. Nefi 27:27.